

فعالیت ورزشی در رشته های مختلف بر بلوغ اجتماعی و هیجانی دانشجویان دختر

دانشگاه های استان خراسان رضوی

دکتر علی کاشی

هیئت علمی پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی. ۱۳۹۴

چکیده:

هدف اصلی این طرح تحقیقی بررسی نقش انجام فعالیت های ورزشی در رشته های مختلف ورزشی بر بلوغ عاطفی و بلوغ اجتماعی دختران دانشجوی استان خراسان رضوی می باشد. جامعه آماری این تحقیق توصیفی پیمایشی شامل دختران دانشجوی سنین ۱۷ تا ۴۰ سال دانشجو در دانشگاه های استان خراسان رضوی بود که از بین این افراد ۴۸۸ نفر به صورت خوشه ای چند مرحله انتخاب و پرسشنامه تحقیق بین آنها توزیع شد. برای جمع آوری داده ها و سنجش بلوغ عاطفی و اجتماعی به ترتیب از مقیاس سنجش بلوغ عاطفی و پرسشنامه بلوغ اجتماعی رآئو استفاده شد. روش آماری (در دو خط): در این تحقیق برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از دو سطح آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و استنباطی (تحلیل واریانس پارامتریک و ناپارامتریک، ضرایب همبستگی پیرسون و اسپیرمن با توجه به نوع داده ها) و تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که داشتن فعالیت بدنی تاثیر معناداری را بر بلوغ عاطفی و اجتماعی دارد. رشته های ورزشی تنها بر برخی خرده مقیاس های این دو نوع بلوغ تاثیر داشت و نوع رشته های ورزشی (فردادی و تیمی) تاثیر معناداری را بر نمرات بلوغ اجتماعی و هیجانی نداشت. تحلیل نتایج این تحقیق نشان داد مهم ترین متغیر اندازه گیری شده در این تحقیق که توانایی پیش بینی بلوغ عاطفی را دارد داشتن تجربه قهرمانی و تعداد سالهایی است که فرد فعالیت ورزشی می نماید که ۳۲٪ از واریانس این متغیر را پیش بینی می کردند. اما مهم ترین متغیرهای پیش بینی کننده بلوغ اجتماعی شامل ترم تحصیلی و زندگی در خوابگاه دانشجویی بود که ۹٪ از واریانس این متغیر را پیش بینی می کردند. در کل نتایج این تحقیق تایید کننده اثر فعالیت های ورزشی بر بلوغ اجتماعی و عاطفی بود و نشان داد بلوغ عاطفی بیشتر از بلوغ اجتماعی تحت تاثیر این متغیر قرار گرفته است. در کل می توان نتیجه گیری نمود که فعالیت های ورزشی به عنوان یک متغیر مهم می توانند برخی از ابعاد بلوغ عاطفی و اجتماعی را بهبود بخشند.

واژه های کلیدی: رشته ورزشی- بلوغ عاطفی - بلوغ اجتماعی- دانشجویان دختر